

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **P.S.**
zastoupen JUDr. Richardem Mencnerem, advokátem,
se sídlem Milíčova 1670/12, Ostrava 702 00

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j. MPSV-2021/40804-923,
ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze 4. 3. 2021, č. j. MPSV-2021/40804-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč k rukám zástupce žalobce, JUDr. Richarda Mencnera, advokáta sídlem Milíčova 12, Ostrava 702 00 do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 10. 5. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j. MPSV-2021/40804-923 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 12. 11. 2020, č. j. 13143/2020/FPR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a řečené prvostupňové rozhodnutí, kterým byl zamítnut žalobcův návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, potvrdil.
2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vyčetl, že došlo ke snížení příspěvku na péči na částku 4 400 Kč navzdory tomu, že u žalobce nedošlo, oproti době, kdy mu byl přiznán příspěvek ve výši 12 800 Kč, k žádnému zlepšení zdravotního stavu, naopak došlo ke zhoršení. Uvedl, že je závislý na pomoci své manželky, která jej osobně doprovází a vozí automobilem, celodenně o něj pečuje a zajišťuje stravu. Při jednání soudu dne 13. 10. 2021 pak žalobce svou argumentaci stran nezbytnosti pomoci manželky při stravování (ve které zdejší soud spatřuje tzv. zárodek žalobního bodu) doplnil o konstatování, že mezi záznamem o sociálním šetření a posudkem PK MPSV je v otázce této základní životní potřeby neodstraněný rozpor.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že dle vyhlášky se hodnotí schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se pak považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 4. 3. 2021 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. c) z. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o sociálních službách“): *„[o]soba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb.*
6. Podle ustanovení § 9 odst. 1 a 6 zákona o sociálních službách: *„[p]ři posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis.*
7. Zmíněným prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 505/2006 Sb.“), konkrétně její první příloha, kde jsou uvedeny jednotlivé aktivity spojené se zvládáním té které základní životní potřeby, kdy podle § 2a řečené vyhlášky nezvládnutí byť i jen jediné z nich vede k nezvládnutí

základní životní potřeby.

8. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce potřebuje pomoc stran celkem šesti základních životních potřeb a to konkrétně orientace, oblékání a obouování, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Mezi stranami naopak je sporné, jestli žalobce potřebuje pomoc rovněž se sedmou základní životní potřebou a to se stravováním. U této je pak mezi aktivitami uvedenými v příloze č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb. mj. i rozdělení stravy na menší kousky a její naservírování (písm. d) bod 3. řečené přílohy k vyhlášce). V případě, že by tohoto žalobce nebyl schopen, nelze mít zmíněnou základní životní potřebu za zvládnutou.
9. Jak soud zjistil ze správního spisu, konkrétně ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 10. 8. 2020, žalobci je strava servírována a porcována pečující osobou. Ze sociálního šetření se tak podává, že dělby stravy na menší kousky a jejího naservírování není žalobce schopen. V posudku PK MPSV, vyhotoveného bez osobního vyšetření žalobce, se však uvádí, že by žalobce měl zvládat (dle zdravotní dokumentace) mj. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji.
10. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 1 Ads 12/2018 – 32: *[p]okud stěžovatel nebyl ze zdravotních důvodů schopen zúčastnit se jednání posudkové komise, měla komise podniknout kroky k tomu, aby mohl být posouzen ve svém domácím prostředí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011 – 44, by mělo být přímé osobní vyšetření pravidlem. Podle rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 – 25, je vyšetření posuzovaného při jednání komise základním prostředkem pro odstraňování rozporů mezi závěry sociálního šetření a posudkovým hodnocením. V takovém případě je povinností odvolacího orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku.*
11. Ve výše popsanych zjištěních soudu ze správního spisu (bod 9. tohoto rozsudku) nelze než shledat rozpor mezi názorem PK MPSV a výsledkem sociálního šetření ohledně schopnosti žalobce stravu si naservírovat a rozdělit ji na menší části, při současné absenci osobního vyšetření žalobce posudkovou komisí. Tento rozpor pak v rozporu s výše citovanou konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu nebyl odstraněn vyžádáním si doplnění posudku žalovaným, což bylo za této situace jeho povinností, ani osobním vyšetřením žalobce posudkovou komisí. Uvedené pochybení zatížilo napadené rozhodnutí vadou spočívající v nutnosti doplnění zjištění stran skutkového stavu ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Tato vada je přitom zásadní, neboť na zodpovězení otázky, zda je žalobce schopen se stravovat bez pomoci pečující osoby závisí, zda potřebuje žalobce pomoc při šesti či sedmi základních životních potřebách a tedy, zda je osobou středně těžce závislou či již těžce závislou ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) resp. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o sociálních službách. Pro popsanou vadu soud napadené rozhodnutí zrušil dle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:
 - ▯) odměna advokáta za zastupování v řízení
ve výši 1 000 Kč / úkon, při těchto
úkonech právní služby: § 7 bod 3., § 9 odst. 2
 - 1) příprava a převzetí věci § 11 odst. 1 písm. a), d)

2) sepis žaloby	a g)	
3) účast na jednání před soudem	vyhl. č. 177/1996 Sb.	3 000 Kč
□) paušální náhrady hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. □)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
□) DPH z částek dle □) a □)	§ 23a z. č. 85/1996 Sb.	819 Kč
<i>Celkem</i>		<i>4 719 Kč</i>

Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práv. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto

rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. října 2021

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně